

— Nyugodtan, szépen elmúltak a napok az én szerető János Bácsim mellett. Dolgoztam sokat, tíz egynéhány jó verset és egy egyfelvonásos drámát írtam, többek között már félig elolvastam Nitzsche Zarathusztráját...

A dolgozószoza egyik szobra is megihleti József Attilát:

*Asszonyra várok, aki vággyal telve
most szép forró kezével
hajamba túrna s nagyon megölelne.*

*Asszony. S villogna bőre a homályba
mint ez a szoborasszony,
kire félénken hull a holdvilága.*



A MAKÓI DIÁK

Espersit János — valószínűleg 1921-ben — leltárba vette könyveit. A makói múzeumban őrzött kimutatás 1071 kötetet tartalmaz. Megtalálható benne klasszikus és modern szépirodalom éppúgy, mint politikai munkák vagy egyéb szakirodalom.

Espersit 1919—21-ben napi kiadásairól is vezetett feljegyzést. Ebből kitűnik, hogy két-három naponként vásárolt könyvet. Halála után könyvtárának jelentős része a hódmezővásárhelyi városi könyvtárba és a Bethlen Gábor Gimnázium könyvtárába került. Hátramaradt könyveit 1970-ben leánya, Espersit Mária antikváriumban értékesítette.

József Attila makói éveinek utolsó szakaszán, illetve későbbi látogatásai során talán legtöbbször Kesztnér Zoltán villanytelep-igazgatónál tartózkodott. Ez a különös ember szintén a könyvek bűvöletében élt. Ismerősei ma is emlegetik, hogy — Espersit Jánoshoz hasonlóan — még az utcán is (sétálgatás közben) könyvet olvas. Napilap sem Espersit, sem Kesztnér lakására nemigen jár, ezt a kávéházakban olvassák el. Ugyancsak ott vitatják meg a napi politikai eseményeket és könyvélményeiket.